Hanohov govor

21 In glejte, ko je Henoh izgovoril v svojem ljubečem srcu to tiho molitvico, ki je bila resnična molitev, in Mi je tudi bila edina prijetna, in Mi bo tudi edina ostala všeč, ker je bila resnična molitev, sem takoj poslal angela na zemljo, da je okrepčal svojega brata Henoha in mu popolnoma razvezal jezik. In ko se je to zgodilo, vidite, se je Henoh opogumil iz svoje ljubezni in začel takole govoriti:
22 "O ljuba očeta in Božja ljubljenca, glej ta, ljubezen do Boga me je za kratek čas naredila slepega, gluhega in nemega; Gospod se je ozrl name v svoji ljubezni in Njegova neizmerna ljubezen me je okrepila in razvezala moj slabotni jezik. Glejta, vse to je pravkar storila večna Ljubezen. Šele zdaj morem in smem govoriti; zato poslušajta hvalo svetega Očeta.
23 Glejta, tako hoče Gospod, ki je poln ljubezni, da Ga človek ljubi iz vseh svojih moči; kajti nikjer ni nobene oblasti ali moči razen edino v Bogu. In tako je vsa moč v človeku samo moč ljubezni iz Boga, in ta moč je polo žena v naše srce in ta moč ni nič drugega kot ljubezen sama. Ker pa imamo ljubezen, je ne smemo obdržati zase, marveč jo moramo darovati Njemu, ki jo je iz Svoje milosti tako čudovito preobilno položil v naše srce.
24 Vidita, nič nimamo, kar bi lahko dali Gospodu, da nismo prej od Njega prejeli; in kakšno veselje bi Mu tudi lahko naredili, če bi Mu mogli dati vso zemljo, ali celo ves svet?! Rekel bi nam: 'Otroci, tega vekomaj ne potrebujem; kajti ko bi imel veselje nad svetovi, bi Si jih vendar lahko v vsakem trenutku ustvaril milijarde in bi imel vse večnosti dovolj prostora. Vendar Mene ne veselijo vaše daritve, ki Mi jih boste pripravljali iz materije, ki je hiša smrti, marveč Me veseli edino le skesano, skrušeno srce, ki Me ljubi. To je tisto, kar je popolnoma vaše kot Moj svobodni dar; to je povsem vaša last. Če hočete, Mi ga lahko vrnete in Jaz se bom vselil vanj s Svojo milostjo, in potem boste večno živeli z milostjo v Moji večni ljubezni, in vse stvari vam bodo postale jasne kot kaplja vode. Če pa se vi sami vselite v svoje srce in potem zapahnete vrata pred Menoj, da ne morem vstopiti kadar hočem, boste kmalu použili kruh življenja v sebi; in ker Mene kot edinega Darovalca kruha življenja z mojim življenjskim darom ne boste več spustili noter, bo večna smrt kmalu postala nujna posledica samoljubja in sebičnosti v vas!
25 'Kajti glejte', nadaljuje Gospod, 'Jaz nisem vesel, kadar jemljem, marveč sem najbolj blažen edino in samo v neprestanem dajanju! Kdor hoče prejeti, naj zmeraj voljno sprejema, ko mu dajem, in naj napolni svoje srce z Mojo milostjo, da se bo nekoč moja ljubezen lahko v polnosti naselila v njem; čigar srce namreč ne bo povsem prežeto z Mojo ljubeznijo, ta ne bo nikoli okusil življenja v sebi, marveč ga bo smrt povsem osvojila. Ravno zdaj je čas, da dam vsakomur najprej milost, potem šele ljubezen iz Mene do časa vseh časov; kmalu nato pa bo ljubezen prva, in kdor ne bo ljubil, ne bo nikoli deležen svetlobe milosti, marveč bo vsakogar uničila svetloba sveta!'.

26 In glejta, ljuba očeta, dojemita moj govor in dobro poslušajta, kako Gospod govori še naprej, in Njegove besede se glasijo: 'Poslušajte, otroci Mojega usmiljenja"Moja milost je velik zaklad, in zemlja nima ničesar, kar bi mu bilo podobno. Moja milost je prava svetloba iz višave Moje svetosti, kot je Moja ljubezen prava jed življenja. Kdor ni sprejel Moje milosti, ne more verovati, da sem Jaz tisti, iz katerega večno priteka vse življenje; kdor pa nima vere, je enak živalim, in bo sojen, kjer hodi in stoji. Vendar pa, če bi bil kdo tak, ki bi Me v svoji ljubezni rad spoznal, se bodo nadenj izlili slapovi milosti, in takšen je potem že vnaprej deležen tega, kar bo nekoč v času časov dano tistim ljudem zemlje, ki so dobre volje.
27 Zato verujte, da bi nekoč mogli doseči ljubezen in po njej življenje, in Me ljubite v svojem duhu, in vsa dela vaših rok in vaše volje naj bodo priče življenja v vas, vaš jezik pa naj vam govori, da ste Božji otroci. Ljudi bom sodil po veri; Svoje otroke pa bom vodil v Svoji ljubezni, in svetloba Moje modrosti naj jim postane večna luč preblaženega življenja v Meni, njihovem nadvse ljubečem, najsvetejšem Očetu, zdaj in na vse veke vekov! Amen.'

Jakob Lorber
Božje gospodarjenje
41, 21-27